

1. modlitba skupiny (Iz 55,6-11)

Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko.

Svévolník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemností svoje úmysly; nechť se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho.

„Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův.

Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.

Spustí-li se lijavec nebo padá-li sníh z nebe, nevrací se zpátky, nýbrž zavláhuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí.

Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nenavráť se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal.“

2. Aktivita: Kdy jsem **zakusil/a, že mi někdo naslouchá?** (seznámení, naladění,...)

3. Organizační – moderátor, zapisovatel, časoměřič, kontakty pro kontrolu výstupu.

4. **Věnujeme se otázce** (plnému znění viz minule nebo konkretizace I. a II. + přečíst předpoklady)

Naslouchání – okruh 2

I. **Jak ve farnosti naslouchám?** (... abych mohl žít ve společenství Církve a svědčit o Kristu)

(Otázka se týká mně osobně. Komu? (osoby), Kde? (místo vhodnější pro pozorné naslouchání), Jak dlouho (dost/málo času) jsem nasloucha/a? Kdo naopak naslouchal mně? Které doby, místa napomáhají? Co pro mě naslouchání znamená?

II. **Jak naše farnost naslouchá?** (... aby Boží lid putoval společně a svědčil věrohodně)

(Otázka obecnější, ale může směřovat ke konkrétním podnětům. Komu se uvnitř farnosti naslouchá a komu se nenaslouchá? Komu zvenčí farnosti se naslouchá? Komu by se mělo více naslouchat? Kdo právem, ale marně čeká, že mu farnost bude naslouchat? Co pro to můžu udělat já? Navrhuji tyto podněty...)

a) čas přemýšlení a osobní modlitby (15 min)

b) každý sdělí svůj pohled na téma a ostatní pozorně naslouchají (3 min/os.)

c) chvíle ticha - na modlitbu a na rozlišování, co z vysloveného by nemělo zapadnout, co mě oslovilo, co si myslím, že je od Ducha svatého

d) každý sdělí, co rozlišil podstatného ze slov ostatních (3 min/os.)

e) pauza

f) každý sdělí vlastní syntézu toho, co rozlišil za sebe i ze slov ostatních a hledáme podobu společného sdělení (pro naši skupinu, farnost, diecézi...)

5. **Přímlyvy**, díky, prosby, chvály

6. Rozloučení, příště dokončení otázky Naslouchání, Malejov **3.2.2022 v 18:30**

7. Slovo na cestu (Dt 32,1,7-12)

Naslouchejte, nebesa, budu mluvit, poslouchej, země, řeči mých úst. Rozpomeň se na dávné dny, snaž se porozumět létům zašlých pokolení, vyptávej se svého otce, on ti poví, svých starců, oni ti řeknou: Když Nejvyšší přiděloval pronárodům dědictví, když rozsazoval lidské syny, stanovil hranice kdejakého lidu podle počtu synů Izraele. Hospodinovým podílem je jeho lid, vyměřeným dílem jeho dědictví je Jákob. Našel ho v zemi divokých pouští, v pustotě kvílcích pustin, zahrnul ho svou péčí, chránil ho jako zřítelnici oka. Jako bdí orel nad svým hnízdem a nad svými mláďaty se vznáší, svá křídla rozprostírá, své mládě bere a na své peruti je nosí, tak Hospodin sám ho vedl, žádný cizí bůh s ním nebyl.

Důležité předpoklady pro plodnou práci ve skupinách

(Pomůcka pro zájemce, převzato odjinud, P. Petr Hruška, farnostcheb.cz/synoda)

Aktivní naslouchání

- V průběhu sdílení ve skupinách je naprosto podstatné všimnout si: „Jak Bůh jedná a promlouvá skrze druhého, který mluví, a také skrze mě?“ Tato otázka nechť je stále živá v myslích všech a provází veškeré fáze setkání.
- Cílem naslouchání je porozumět, jak se ve slovech druhých odráží jejich vlastní zkušenost a to, co je obsahem jejich nitra.
- Soustředit se na pozorné naslouchání druhému, nikoliv na přípravu vlastního sdělení.
- Přijímat v úctě názor druhého, nekomentovat jej, nehodnotit. Snažit se pochopit řečené v dobrém světle.
- Učit se vnímat, jak skrze druhého promlouvá Duch Svatý a k čemu nás takto Duch chce přivést.
- Aktivní naslouchání je dovolení druhému, aby nás ovlivnil, a dovolení sobě, abychom se od toho druhého něco naučili.
- Aktivní naslouchání je náročné, protože vyžaduje pokoru, otevřenost, trpělivost a zapojení se, avšak je to velmi účinný způsob, jak brát druhé vážně.

Umění promlouvat

- Mluvit ze srdce znamená upřímně vyjadřovat sami sebe, naše vlastní zkušenosti, naše vlastní pocity, vhledy a myšlenky.
- Vyjádřit vlastní zkušenost, tj. to co si opravdu myslím a cítím, bez vnucování této zkušenosti druhým.
- Snažit se o svobodné a upřímné promlouvání, skrze které však nechci vnutit svůj názor druhým.
- Vlastní promlouvání předpokládá předchozí přípravu jedince skrze naslouchání Božímu slovu a uvažování nad vlastní zkušeností (nakolik se vztahuje a vypovídá o zvoleném tématu).
- Mluvit ze srdce znamená nabídnout druhým velkorysý dar výměnou za to, že oni nám aktivně naslouchají.
- Znamená také aktivně naslouchat aktivně sobě samým, být si vědomi svých vlastních myšlenek a pocitů během mluvení.